

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **Ing. J. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě byly **jádrem sporu otázky**, jestli se žalobce přestupku dopustil, jestli zjištění skutkového stavu a měření alkoholu proběhlo v souladu se zákonem, jestli měly správní orgány řízení o přestupku zastavit, protože hodnota alkoholu v dechu byla marginální a jednání žalobce nebylo společensky škodlivé a jestli napadené rozhodnutí bylo v rozporu s dobrými mravy.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „městský úřad“) ze dne 13. 4. 2021, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 4 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se měl žalobce z nedbalosti dopustit tím, že dne 16. 1. 2021 v 20:18 hodin v obci Vsetín na ulici Sychrov u domu č. p. 56 ve směru jízdy k Okresnímu soudu Vsetín řídil motorové vozidlo zn. Volvo registrační značky X, kdy krátce poté u něj byla dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši nejméně 0,01 ‰, tedy v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) ZSP řídil motorové vozidlo po požití alkoholických nápojů v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že „způsob vyhodnocení dané problematiky je v rozporu s dobrými mravy“. Žalobce při měření hladiny alkoholu v krvi sdělil příslušníkům Policie ČR, že před jízdou požil kapky proti kašli Stoptussin a ty mohly ovlivnit měření. Žalobce v písemném vyjádření také uvedl, že svou roli při dechové zkoušce mohla hrát nemrznoucí směs ostřikovače auta. Žalobce žádal, aby byly zohledněny hodnoty nejistoty. Přepočtená hodnota hladiny alkoholu v krvi ve výši 0,01 ‰ je prakticky nulová. Je absurdní, aby byla rozhodná pro uložení sankce. K argumentu správních orgánů, že neměly jinou možnost než shledat naplnění materiálního znaku přestupku, žalobce namítal, že každý zákon by měl být posuzován nikoliv formalisticky, aby nedocházelo k absurditám toho rázu, že ten, kdo má 0,01 ‰ bez toho, že by byl na odběru krve, je hodnocen stejně jako ten, který má v krvi jedno promile. Žalobce ve svém vyjádření i odvolání tvrdil, že žádný alkoholický nápoj před jízdou nepožil a není mu jasné, když se mluví o společensky škodlivém protiprávní činu, jaký by byl pro posouzení bezpečnosti a plynulosti provozu rozdíl mezi 0,00 ‰ a 0,01 ‰ alkoholu v krvi. Správní orgány nezákonně vycházely jen z jazykového výkladu zákona a opomenuly ostatní výklady, jako například logický a jiné. Protože jde o bagatelní věc a praktickou nemožnost dokázat požití alkoholického nápoje, řízení mělo být zastaveno.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** poukázal na to, že žalobní body jsou totožné s odvolacími námitkami či námitkami v průběhu správního řízení v prvním stupni. Proto žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. K námitce užití kapek proti kašli, případně používání ostřikovače čelního skla během jízdy, žalovaný doplnil odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 As 264/2017-30 o použití léků obsahujících alkohol, u kterých je uvedeno výslovné upozornění na nevhodnost řízení motorových vozidel po jejich požití a že k naplnění skutkové podstaty přestupku stačí jednání z nedbalosti. Tentýž rozsudek se vyjadřuje i k tzv. nulové toleranci alkoholu při řízení vozidel. Ačkoliv žalobce tvrdí, že žádný alkohol nepožil, nemůže se toto tvrzení zakládat na pravdě, neboť validní dechová zkouška přístrojem Dräger ovlivnění alkoholem najisto prokázala.
6. **Žalobce v replice** usoudil, že žalovaný bagatelizuje žalobu v tom smyslu, že k naplnění skutkové podstaty citovaného přestupku stačí jednání v nedbalosti. Žalovaný nechce připustit, že situace, která v případě žalobce vznikla, mohla být skutečně shodou objektivních okolností nezávisle na lidské vůli a že nelze uvažovat o zavinění. Žalovaný zdůraznil validnost dechové zkoušky přístrojem Dräger. K tomu žalobce podotkl, že dechová zkouška se uskutečnila dvakrát, a to s odstupem čtvrt hodiny a v obou případech přístroj naměřil hladinu alkoholu 0,25 ‰. V tomto časovém rozpětí měl být naměřený údaj rozhodně jiný (vyšší či nižší), ale nikoliv shodný. Hladina alkoholu v krvi byla marginální a žalobce se žádného protiprávního jednání nedopustil.
7. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

8. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 13. 4. 2021 citoval z podkladů rozhodnutí, že první dechová zkouška v čase 20:20 hodin vykazala hodnotu 0,25 ‰ alkoholu a druhá dechová zkouška v čase 20:26 hodin vykazala hodnotu 0,25 ‰ alkoholu v dechu. Na místě žalobce po poučení k věci uvedl, že si není vědom požití alkoholu před jízdou, pouze přibližně před deseti minutami užil kapky proti kašli, přičemž název léku neuvedl. Žalobce lékařské vyšetření spojené s odběrem krve nepožadoval. Hlídka Policie ČR poučila žalobce ústně i písemnou formou. Žalobce poučení podepsal, včetně výsledků měření přístrojem Dräger 7510 a oznámení přestupku. Příkaz ze dne 22. 3. 2021 byl zrušen odporem žalobce. Žalobce namítal, že postih za tak symbolické překročení je nepřiměřený a doplnil, že byl 14 dní po ukončení léčby covid-19 a jeho zdravotní stav vyžadoval podpurnou léčbu, proto si dal kapky proti kašli. Podle oznámení přestupku se žalobce dobrovolně podrobil odbornému měření, a to po poučení.
9. Z ověřovacího listu přístroje Dräger 7510 výrobní číslo AREL-0046 vyplynulo, že dechový analyzátor byl řádně ověřen a pro tyto účely i vyvinut a schválen. Doba platnosti ověření končila 20. 8. 2021. Městský úřad odkázal na pracovní postup Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 – Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu. Podle této metodiky je měření nutné opakovat po uplynutí pěti minut. Maximální dovolená chyba dechového analyzátoru je 0,04 ‰. Naměřené hodnoty byly posouzeny v souladu se zprávou Českého metrologického institutu č. 6012-TR-Z002-08 (Zabezpečení plnění úkolů jednotné koncepce měření v dopravě), podle které tzv. pesimistická hodnota nejistoty je expertně odhadnuta na přibližně $\pm 0,20$ ‰, ale horní mez je silně individuální. Po odečtu obou citovaných hodnot, tedy celkem 0,24 ‰ byla žalobci prokázána minimální hladina alkoholu ve výši 0,01 ‰. Podle metodiky rozdíl mezi naměřenými hodnotami nesmí přesahovat 10 %.
10. K námitce užití kapek proti kašli Stoptussin městský úřad konstatoval, že nebezpečí marginální hladiny alkoholu v dechu řidiče tkví v tom, že řidič nepociťuje žádné ovlivnění alkoholem, ale při vypjatých situacích či v kritickém okamžiku při řízení vozidla může být jeho reakce neadekvátní, tedy jiná než u řidiče zcela bez přítomnosti alkoholu. Podle § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“), postačí zavinění z nedbalosti. Městský úřad celé znění tohoto ustanovení citoval a shledal, že žalobce se dopustil přestupku ve formě nevědomé nedbalosti.
11. K námitce nepřiměřeného postihu za symbolické překročení městský úřad uvážil, že vyměření trestu za daný přestupek je stanoveno zákonem o silničním provozu. Od správních trestů nelze upustit. Žalobci byl uložen nejnižší možný zákaz činnosti a po uplynutí poloviny trestu je možné upustit od zbytku zákazu řízení motorových vozidel. Postup je uveden v poučení v závěru rozhodnutí. Městský úřad neměl žádné pochybnosti o naplnění materiálního znaku. Přestupek je každý společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen. Chráněným zájmem je v tomto případě bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, respektive zachování života a zdraví všech osob. Ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích v případě řízení motorového vozidla v takové době po požití alkoholu, kdy byl obviněný ještě pod jeho vlivem, spatřoval městský úřad zejména v tom, že řízení pod vlivem alkoholu je jednou z nejčastějších příčin dopravních nehod, jež mohou

mít fatální následky. Smyslem § 5 odst. 2 písm. b) ZSP je ochrana života, zdraví a majetku všech účastníků silničního provozu na pozemních komunikacích, jakož i zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Zákonodárce při stanovení nulové tolerance alkoholu vycházel především z předpokladu prevence všech účastníků silničního provozu, aby bylo v co největší míře zabráněno kolizím a dopravním nehodám v silničním provozu. Městský úřad shledal přestupek žalobce za závažný, neboť porušil základní povinnosti řidiče stanovené zákonem o silničním provozu. Žalobce řídil motorové vozidlo v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu. I když se jednalo o marginální hodnoty alkoholu zjištěné v době spáchání přestupku, řidič se stává méně pozorným. Mimo jiné se zhoršuje odhad vzdálenosti, kdy je vyšší pravděpodobnost, že dojde k dopravní nehodě. K tomu městský úřad přihlédl k tíži žalobce.

12. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** upřesnil, že princip funkce dechového analyzátoru spočívá v tom, že osoba vydechne do měřicí kobky přístroje vzduch z plic. Poté, co se dech dostane do měřicí kobky, kde jsou umístěny dvě platinové elektrody, generuje se na nich malé napětí, které je přímo úměrné koncentraci alkoholu v dechu zkoumané osoby. Toto napětí je pak vedeno do elektronického zesilovače, a poté znázorněno na digitální displej jako hladina alkoholu u zkoumané osoby. Vydechovaný vzduch z plic obsahuje velké množství oxidu uhličitého, které do plic přivádí žilní krev. Tudíž dechový analyzátor neurčuje hodnotu alkoholu pouze ve výdechu, ale pomocí zabudovaných přepočtů i v krvi. Přepočtový koeficient je stanoven hodnotou 2100, která je v evropských zemích nejčastěji používána. Celosvětově jsou používány hodnoty tohoto koeficientu v rozpětí od 2100 do 2300 (například Nizozemsko). Jedná se o poměr koncentrace alkoholu v dechu a koncentrace alkoholu v krvi. Jinými slovy, jednotka (lhostejno jaká) koncentrace alkoholu v krvi odpovídá (v ČR a většině evropských zemí) 2100 jednotek v dechu, což právě dechový analyzátor splňující výše uvedené požadavky tímto koeficientem přepočítává. I tato hodnota je však zatížena tzv. přídavnou jistotou, a proto Český metrologický institut nad rámec doporučení OIML (Mezinárodní organizace legální metrologie se sídlem v Paříži) č. R 126 - Evidential breath analysers (průkazné dechové analyzátory) stanovil, vycházející ze současné dostupné úrovně znalostí z pohledu zásady *in dubio pro reo*, u přepočtového koeficientu maximálně pesimistickou hodnotu nejistoty. Ta v intervalu hodnot naměřených dechovým analyzátozem v rozmezí 0,21-1,50 ‰ činí expertním odhadem asi $\pm 0,20$ ‰ s výhradou budoucí možné změny na základě nově získaných poznatků. Při odborném měření pomocí analyzátoru alkoholu v dechu typu Dräger je také nutno vzít v potaz maximální dovolenou chybu přístroje, která je $\pm 0,04$ ‰. Proto při posuzování správnosti orgán zohledňuje oba tyto faktory a odečítá od naměřené hodnoty expertní stanovenou jistotu přepočtu na hodnotu alkoholu v dechu.
13. Mezi dechovými zkouškami provedenými u žalobce byl rozdíl šest minut a třináct sekund. Rozdíl mezi naměřenými výsledky nebyl větší než požadovaných 10 %. Proto bylo ovlivnění žalobce alkoholem spolehlivě prokázáno. Policisté neměli důvod vyzývat žalobce k provedení odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. K takovému kroku nebyly ani jiné důvody. Postup policistů byl v souladu s § 2 písm. m), § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona č. 65/2001 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2001 Sb.“), a dále s právními názory podle rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 3 As 12/2012-21, č. j. 2 As 157/2017-42 a č. j. 2 As 264/2017-32. Žalovaný zdůraznil, že dechové zkoušky proběhly bez problémů a byly úspěšně dokončeny a nebyl tak zákonný důvod pro to, aby bylo provedeno odborné lékařské vyšetření. Žalobce výsledky dechových

zkoušek podepsal. Skutkový stav byl zjištěn v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Žalobce věděl, že požil alkoholické nápoje, byť to popírá, protože jinak než požitím alkoholických nápojů, se mu do krve nemohl alkohol dostat. Přesto se ujal řízení vozidla, aniž si ověřil, že požitým alkoholem ovlivněn není. Jako absolvent výuky a výcviku v autoškole, znalý platných právních předpisů, regulujících plynulost a bezpečnost silničního provozu, věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí [§ 15 odst. 3 písm. a) ZOP]. Žalobce se musel dopustit přestupku nejméně ve vědomé nedbalosti. Nevědomou nedbalost lze vyloučit. Podle rozsudku NSS č. j. 5 As 126/2001-59 bylo na žalobci, aby si ověřil způsobilost k řízení vozidla, například běžně dostupným testem na alkohol.

14. K námitkám žalobce žalovaný poukázal opětovně na tzv. nulovou toleranci hladiny alkoholu v krvi řidiče. Míra škodlivosti jednání ve smyslu rozlišování řidičových schopností bezpečně vozidlo ovládat se nerozlišuje. Ačkoliv v projednávané věci nevznikl žádný přímý následek, byl ohrožen zájem společnosti na dodržování pravidel silničního provozu. Žalobce řídil pod vlivem alkoholu a tím byla ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu. Jedná se o obecně nežádoucí jev i tehdy, kdy nedojde k žádnému škodlivému následku. Zájem společnosti byl narušen již jen tím, že jednáním žalobce vzniklo potencionální nebezpečí pro jiné účastníky provozu, případně pro něj samotného. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) ZSP je přestupkem ohrožovacím. Proto k naplnění materiálního znaku přestupku postačí pouhá možnost ohrožení, nikoliv faktický škodlivý následek. Pravidla silničního provozu působí preventivně. Řízení vozidla po požití alkoholu je nebezpečné téměř při jakékoliv hladině alkoholu v krvi. Často i velmi nízké hladiny alkoholu v krvi řidiče (do 0,5 ‰) mají vliv na schopnost rychlé reakce či sledování okolí. Podle rozsudku NSS č. j. 8 As 59/2010-78 platí, že vychází-li právní rámec tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv. fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální.
15. Žalobce namítal, že užil kapky proti kašli a používal nemrznoucí směs do ostřikovače. Neupřesnil, jak směs používal, proto žalovaný vyloučil její použití a přiklonil se k výkladu běžnému, tedy že žalobce často stíral čelní sklo vozidla za použití ostřikovače. Pokud by směs užil, tak by nejen ohrozil své zdraví požitím metanolu (pokud jej směs obsahovala, neboť existují směsi bezalkoholové), ale v podstatě by se dopustil stejného jednání jako je přímé užití alkoholického nápoje. K užití kapek proti kašli lze obecně říci, že některé opravdu obsahují alkohol (etanol), ale v množství opravdu malém. Z veřejně přístupných webových stránek s příbalovým letákem ke kapkám Stoptussin plyne, že přípravek obsahuje 28 % lihu a že může ovlivnit nepříznivě činnost vyžadující zvýšenou pozornost, koordinaci pohybů a rychlé rozhodování (například řízení motorových vozidel, obsluhu strojů, práce ve výškách). Nicméně pokud žalobce vypil takové množství léku, aby výsledek dechové zkoušky byl 0,25 ‰ alkoholu v krvi (tedy asi několik lahviček), opět by se to rovnalo tomu, jako by vypil jakýkoliv jiný alkoholický nápoj. V takovém případě by neměl motorové vozidlo vůbec řídit. Podobnou situaci řešil NSS v rozsudku č. j. 2 As 56/2011-79 a dospěl k závěru, že i v hypotetickém případě, že se alkohol do těla řidiče dostal prostřednictvím léků, měl vzhledem k okolnostem vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem.

16. Pokud myšlenky žalobce směřovaly k tomu, že by výsledek dechové zkoušky ovlivnily „zbytky“ alkoholových výparů z úst (v případě kapek) nebo z plic (v případě vdechnutí vysoké koncentrace etanolu z nemrznoucí směsi z ostříkovače), aniž by byl alkohol v krvi, a aniž by žalobce alkoholem byl ovlivněn, takové ovlivnění vylučuje způsob provedení dechové zkoušky, která byla provedena zcela v souladu se shora uvedenou metodikou. Již městský úřad považoval tyto námitky za účelové. Pokud by první dechová zkouška byla ovlivněna požitím kapek proti kašli před jízdou či výpary z nemrznoucí směsi, druhá dechová zkouška, provedená po šesti minutách, již ovlivněna nebyla a její výsledek by musel být zcela jiný než u první dechové zkoušky. To však nenastalo. Tím je možné jakékoliv ovlivnění první dechové zkoušky vyloučit. Výrobce analyzátoru dechu alkoholu v dechu Dräger bylo empiricky zjištěno a prokázáno, že pokud se v ústní dutině nachází alkohol, například v důsledku bezprostřední předchozí aplikace ústní vody, kapek proti kašli, likérové čokolády, ústního spreje, rumových pralinek a podobně, případně zbytky cigaretového kouře, tak do pěti minut po jejich užití tyto stopy nejsou v ústní dutině již přítomny a není možné dechovým analyzátozem detekovat hladinu pozitivního zjištění (0,25 ‰ a výše). Přesně to je důvod, proč se u řidičů provádí více dechových zkoušek po sobě v časovém odstupu nejméně pěti minut. Jde o to, aby se za tuto dobu případné hypotetické zbytky alkoholu z ústního spreje, likérové čokolády a podobně, přítomné v ústní dutině řidiče, odpařily a aby v pořadí další dechové zkoušky již nijak neovlivňovaly. Navíc naměřené hodnoty by se v takovém případě zásadně lišily, což ovšem není případ žalobce. Z toho lze dovodit, že v jeho případě k žádnému ovlivnění výsledků měření nedošlo. Pokud ale měl žalobce za to, že by výsledky dechových zkoušek mohly být v jeho případě negativně ovlivněny, neměl souhlasit s hodnotami naměřenými dechovým přístrojem a měl policisty požádat o provedení lékařského vyšetření s odběrem biologického materiálu ve zdravotnickém zařízení, čemuž by policisté byli povinni vyhovět. To se však nestalo a žalobce s naměřenými hodnotami alkoholu souhlasil, i když popíral, že by před jízdou požil alkoholické nápoje. Lékařské vyšetření nežádal. Žalovaný vyhodnotil námitku o ovlivnění výsledků měření po předchozím požitím kapek proti kašli či po použití nemrznoucí směsi do ostříkovačů čelního skla jako spekulativní.
17. Bez významu není také fakt, že žalobce se ke svému jednání nedoznal a neprojevil sebemenší lítost. Z jeho jednání je zcela zjevné, že při vědomí své viny pouze formalisticky taktizuje, než aby hájil skutečný nebo alespoň důvodně domněle nepřiměřený zásah do svých práv. Absence lítosti vyjadřující alespoň uvědomění si, že jeho jednání mohlo mít vážné následky, ke kterým nedošlo jen shodou šťastných okolností, na nichž se žalobce nijak nepodílel, by sama o sobě byla zcela dostačující pro uložení sankce pokuty nad polovinou zákonného rozpětí. Sankce byly žalobci uloženy nízké, ale jejich uložení náleží městskému úřadu. Nižší tresty slouží k tomu, aby u typově podobných případů bylo možno zvýhodnit řidiče, kteří se ke svému protiprávnímu jednání doznají a je u nich zřejmé, že projednání přestupku splnilo svoji výchovnou funkci a ty, kteří se předtím žádného protiprávního jednání nedopustili, případně také pro ty, u nichž okolnosti přestupku svědčí pro zavinění v nejnižší možné intenzitě, tedy nevědomé nedbalosti, kterou lze u žalobce v tomto případě zcela vyloučit.
18. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
19. Soud neshledal jako důvodnou námitku, že nebyl **zjištěn skutkový stav** tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, jak požaduje § 3 správního řádu.

20. Soud zjistil z oznámení přestupku, že žalobci byla naměřena hodnota alkoholu v dechu 0,25 ‰ při první orientační dechové zkoušce a 0,25 ‰ při druhé orientační dechové zkoušce, že nebylo provedeno odborné vyšetření s odběrem biologického materiálu ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb., že žalobce odběr krve ve smyslu § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, nepožadoval a že uvedl, že před jízdou (10 minut) požil kapky proti kašli (blíže neurčeno). Žalobce v písemném vyjádření uvedl: „Užil jsem kapky proti kašli“ a oznámení podepsal.
21. Podle úředního záznamu žalobce souhlasil s dechovou zkouškou i s naměřenými hodnotami a výtisky s výsledky obou dechových zkoušek podepsal. Po poučení podle § 61 zákona č. 273/2008 Sb. žalobce uvedl, že si není vědom požití alkoholu před jízdou, ale přibližně před deseti minutami užil kapky proti kašli, název léku neuvedl. Žalobce lékařské vyšetření spojené s odběrem krve nepožadoval.
22. Z výtisků přístroje Dräger 7510 soud zjistil, že výsledek dechové zkoušky v 20:20:13 hodin byl 0,25 ‰ a výsledek zkoušky 20:26:26 hodin byl 0,25 ‰. Oba výtisky žalobce podepsal. Na obou výtiscích je uveden i čas tisku.
23. Podle ověřovacího listu ze dne 20. 8. 2020 byl analyzátor alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7520 Standard ověřen a datum platnosti ověření končilo dnem 20. 8. 2021. K ověřovacímu listu byl připojen protokol o zkoušce a kalibrační protokol.
24. Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 16. 1. 2021 o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy zde bylo podezření z užití alkoholického nápoje. Výzva k lékařskému vyšetření s odběrem biologických materiálů nebyla nutná, žalobce ji nepožadoval. Žalobci nebylo zabráněno v jízdě a nebyly zde známky ovlivnění žalobce alkoholem (chování bylo ovládané, pohyby koordinované, orientace normální, řeč, paměť, barva kůže, oči normální, nebyl zápach alkoholu).
25. V odporu proti příkazu žalobce namítal nezohlednění chyb a pesimistickou hodnotu nejistoty. Žalobce uvedl již policistovi, že před jízdou požil lék proti kašli, a proto uváděl možnost zjištění této skutečnosti měřicím přístrojem. Hodnota 0,01 ‰ nemůže v žádném případě ovlivnit řízení motorového vozidla, neboť v takovém případě reakce řidiče je zcela nedotčena.
26. Žalobce při ústním jednání dne 13. 4. 2021 vzal na vědomí spisový materiál a odkázal na odpor. Postih za symbolické překročení je nepřiměřený. Žalobce byl 14 dní po ukončení léčby covid-19 a jeho zdravotní stav vyžadoval podpurnou léčbu, proto si dal kapky proti kašli.
27. Žalobce v odvolání doplnil, že roli při dechové zkoušce mohla mít z hlediska intenzity používání nemrznoucí směs oštríkovače auta a ve zbytku se odvolací námitky shodovaly se žalobními námitkami.
28. Soud dospěl k následujícím závěrům.
29. Podle § 5 odst. 2 ZOP „řidič nesmí: a) požit alkoholický nápoj ani jinou látku obsahující alkohol (dále jen „alkoholický nápoj“) nebo užít jinou návykovou látku během jízdy, b) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za

ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.“

30. Podle § 125c odst. 1 písm. b) ZOP „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.“
31. Ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) ZOP zavedlo legislativní zkratku pro pojem „alkoholický nápoj“, do které jsou zahrnuty alkoholický nápoj a jiné látky obsahující alkohol (tedy např. léky obsahující alkohol; definice byla rozšířena novelou provedenou zákonem č. 233/2013 Sb.).
32. Na posuzovanou věc dopadá § 5 odst. 2 písm. b) ZOP, podle kterého řidič nesmí řídit vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje (tedy i léku obsahujícího alkohol) a dále v době po požití alkoholického nápoje (tedy i léku obsahujícího alkohol), kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu. Řidič tedy nesmí řídit vozidlo až do té doby, než se užitý alkohol vyloučí z organismu.
33. Soud konstatuje, že z provedeného dokazování nebylo zjištěno chybové hlášení analyzátoru alkoholu z dechu, ani nevystaly jiné pochybnosti o výsledku měření. Žalobce výtisky výsledků dechových zkoušek podepsal.
34. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že policisté žalobci při prováděné silniční kontrole naměřili hodnoty 0,25 ‰ a po šesti minutách 0,25 ‰ alkoholu v dechu, po odečtení možné odchylky měření 0,24 ‰ se jedná o hodnotu 0,01 ‰. Měření bylo provedeno dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 s platnou kalibrací i ověřením (jak se podává z ověřovacího listu a kalibračního protokolu, které jsou založené ve správním spise).
35. Žalobce podle úředního záznamu policisty souhlasil s naměřenými hodnotami, výtisky z analyzátoru podepsal a nepožadoval lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Podle úředního záznamu a podání vysvětlení žalobce objasnil, že požil kapky proti kašli.
36. Soulad provedeného měření s návodem k obsluze byl v průběhu řízení dostatečně zjištěn především výtisky z analyzátoru. Policista žalobce s výtisky a naměřenými hodnotami seznámil, což žalobce stvrdil svým podpisem na těchto výtiscích a na oznámení přestupku. Podpis obviněného je v těchto případech třeba chápat jako souhlas s uvedeným skutkovým stavem (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 220/2016-29). Proto je třeba měření považovat za správné.
37. Žalobce výsledky měření relevantním způsobem nezpochybnil ani ve správním řízení ani v soudním řízení správním. To znamená, že žalobce nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 a § 50 násl. správního řádu. Žalobce své tvrzení o vadách řízení neprokázal, přitom důkazní břemeno se při tomto tvrzení přeneslo na něj (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24, č. j. 3 As 9/2013-35).
38. Žalobce namítal, že měření alkoholu v dechu mohly ovlivnit kapky proti kašli a v odvolání pak uvedl možnost ovlivnění směsí v oštríkovači. Žalobce však obě tyto okolnosti neprokázal. Žalobce užití kapek tvrdil a tím potvrdil naplnění formální stránky skutkové podstaty přestupku.

39. Příbalový leták k léku Stoptussin obsahuje informaci o možnosti ovlivnění činností vyžadujících zvýšenou pozornost, koordinaci pohybů a rychlé rozhodování (např. řízení motorových vozidel). Každému řidiči motorového vozidla musí být zřejmé, že takovouto kombinací může dojít k ovlivnění pozornosti při řízení vozidla, a proto by tyto léky neměl brát bezprostředně před řízením. Tyto skutečnosti jsou soudu známy z rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 51 A 20/2015-46.
40. Kapky si žalobce aplikoval sám. K odpovědnosti za přestupek přitom postačí zavinění z nedbalosti. Podle § 15 odst. 1 ZOP „k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.“ Podle § 15 odst. 3 ZOP „přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.“ Žalobce tvrdil užití kapek proti kašli, které obsahují alkohol a věděl to, anebo to vědět měl a mohl. Žalobce neuvedl žádnou okolnost, která by ho mohla vyvinut z přestupku nebo která by mohla vyloučit jeho zavinění.
41. I v žalobcem tvrzeném případě, že se alkohol do jeho těla dostal pouze prostřednictvím léků, měl vzhledem k okolnostem vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Soud tedy má za to, že žalobce naplnil skutkovou podstatu uvedeného přestupku a spor mezi žalobcem a žalovaným ohledně křivky metabolismu alkoholu apod. je tak zcela lichý. Je naprosto irelevantní, jakým způsobem se alkohol do organismu žalobce dostal, a to ať již požitím samotného nápoje obsahujícího alkohol, nebo žalobcem tvrzeným užíváním léků (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 61/2014-39).
42. V době měření alkoholu v dechu žalobce měl analyzátor dechu platné ověření, a jednalo se proto o přístroj způsobilý k měření (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 218/2017-22). Dechová zkouška se sice nazývá orientační, avšak možná nepřesnost se koriguje pomocí tzv. odchylky měření přístroje v hodnotě 0,04 g/kg a tzv. fyziologické hladiny alkoholu v krvi ve výši 0,2 g/kg, která může být způsobena jinak než požitím alkoholu. Pro zpřesnění měření je proto nutné tyto hodnoty odečíst od hodnot naměřených dechovým analyzátozem (viz rozsudky NSS č. j. 10 As 173/2015-32, č. j. 2 As 157/2017-42 nebo č. j. 2 As 56/2011-79). Hodnota po odečtení odchylky 0,24 g/kg od naměřené hodnoty je pak hodnotou výslednou a její výše větší než 0,00 g/kg dokazuje přítomnost určitého (již netolerovaného) množství alkoholu v organismu řidiče.
43. K důvodu časového odstupu řízení motorového vozidla od požití alkoholu se NSS vyjádřil v rozsudku č. j. 5 As 126/2011-77, kde uvedl, že v případě, že osoba hodlá po požití alkoholu v blízké době řídit motorové vozidlo, není namístě rozumně spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn. S ohledem na obecné povinnosti účastníků silničního provozu dle § 4 odst. 1 ZSP (chovat se ohleduplně a ukázněně, neohrožovat život, zdraví nebo majetek, přizpůsobit své chování jak technickým podmínkám, tak svým schopnostem a zdravotnímu stavu) je zřejmé, že na řidiče jsou při provozu vozidla kladeny zvýšené požadavky, co se týče hodnocení jejich vlastního stavu a způsobilosti. V projednávané věci žalobce uvedl, kdy a přibližně kolik alkoholu požil; k ověření jeho vlivu neučinil žádné další kroky a nemohl se tedy důvodně domnívat, že nemůže být pod jeho vlivem. Pokud tak usoudil, nelze než jeho jednání označit za nedbalostní. V daném případě bylo na místě zachovat potřebnou míru opatrnosti a obezřetnosti.

44. Při porovnávání protichůdných tvrzení policistů a řidiče podezřelého z přestupku je třeba také uvážit, že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá, zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu. Správní orgány se zabývaly věrohodností nabízených tvrzení žalobce. Z okolností bylo však zjevné, že jím uplatňované námitky jsou veskrze účelové především na jejich obsah a u námitky ovlivnění směsí z ostříkovače i s ohledem na časový odstup, se kterým toto tvrzení uváděl.
45. V souhrnu uvedené skutečnosti, ze kterých vycházely správní orgány, tvoří logický a uzavřený řetězec důkazů, které dokládají, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Za takové situace nebylo nutné provádět další důkazy k prokázání skutkového stavu a správní orgány neporušily povinnost zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
46. Řidič se dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) ZSP, pokud byla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru nejméně 0,24 g/kg. Vychází-li právní rámec z **tzv. nulové tolerance** k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv. fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 59/2010-78).
47. Objektem předmětného přestupku je v konkrétním případě žalobce zájem, aby řidič řídil vozidlo neovlivněn alkoholem jako účinnou látkou alkoholického nápoje, která může snížit jeho pozornost a schopnost ovládat vozidlo.
48. Praxe správních orgánů se v tomto ohledu opírá především o metodiku, na niž v posuzované věci odkázal městský úřad i žalovaný. Významem metodiky měření se NSS zabýval v rozsudku č. j. 7 As 170/2012-24, v němž uvedl následující: „Metodiku sice není možné samu o sobě považovat za právně závazný pokyn pro postup policisty, nicméně má pro posouzení věrohodnosti měření velký význam. Metodika má zohlednit všechny relevantní vlastnosti měřicího přístroje (zejména jeho technické parametry, fyzikální principy, na základě nichž funguje, aj.) včetně předem předvídatelné nestandardní situace při měření. S ohledem na to vše má dát uživateli měřicího přístroje takové pokyny k jeho používání, které povedou při jejich dodržení ke spolehlivým výsledkům měření. Metodika má tedy zajistit, že postupuje-li policista podle ní, může být výsledek měření považován za věrohodný.“ V posuzovaném případě bylo prokázáno bez důvodných pochybností, že měření proběhlo v souladu s metodikou, co se týče dovolené odchylky mezi dvěma měřeními (0 %, tj. méně než 10 %) a časového odstupu mezi zkouškami (šest minut oproti metodikou požadovaným nejméně pěti minutám).
49. Podle § 5 ZOP přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Naplnění formálních znaků představuje v obvyklých situacích i naplnění znaků materiálních, ledaže by tu byly zvláštní okolnosti věci, které by naplnění znaku společenské škodlivosti bránily (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS). Obdobně k tomu uvádí též NSS v rozsudku č. j. 6 As 187/2016-23, bod 20, že „v obecné rovině bude naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků, a to zejména u přestupků ohrožovacích.“ Správní orgány se materiální stránkou v řadě případů výslovně zabývat nemusí, to zejména v těch situacích, kdy je naplnění materiální stránky nepochybné a ani přestupce naplnění materiální stránky nepochybně (např. rozsudek NSS č. j. 1 As 24/2013-28, body 34-37).

50. Materiální znak hraje klíčovou roli v hraničních případech. V posuzovaném případě však žalobce netvrdil, proč by jeho jednání mělo postrádat společenskou škodlivost ve vztahu k jeho vůli k protiprávnímu jednání a uvědomění si škodlivého následku. Soud vzhledem k žalobním námitkám a okolnostem věci shledal, že jednání žalobce bylo společensky škodlivé. Šlo o běžný případ. Úvaha o tom, zda jde o čin, který není trestným činem pro nedostatek škodlivosti pro společnost, se zásadně uplatní v případech, ve kterých posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 344/2017, www.nsoud.cz). V posuzovaném případě žalobce neprojevil žádnou sebereflexi, žádnou lítost a naopak fabuloval a předložil postupně různé verze příběhu. Správní soudy v obdobných případech stejné skutkové podstaty shledaly naplnění materiálního znaku přestupku, z nichž klíčový je rozsudek NSS č. j. 8 As 59/2010-78, bod 37.
51. NSS v rozsudku č. j. 5 As 24/2009-65, publ. pod č. 2063/2010 Sb. NSS, vyslovil názor, že „jakákoli naměřená hodnota vyšší než 0 nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu. Z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zdali tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem“.
52. Žalobní námitkou, že měření alkoholu v dechu mohlo být ovlivněno kapkami proti kašli se správní soudy již zabývaly. Zdejší soud v rozsudku č. j. 76 A 1/2010-16 (potvrzeném rozsudkem NSS č. j. 2 As 133/2011-43) citoval ze znaleckého posudku, který předložil na svou obhajobu žalobce, že užití kapek proti kašli nemohlo ovlivnit výsledky měření alkoholu v dechu. Obdobně rozhodoval zdejší soud v rozsudku č. j. 72 A 30/2021-35, Krajský soud v Ostravě v rozsudku č. j. 19 A 27/2019-32, NSS v rozsudku č. j. 2 As 157/2017-42 nebo č. j. 2 As 264/2017-30, který potvrdil Ústavní soud ve věci sp. zn. IV. ÚS 2609/18.
53. Pojetí nulové tolerance alkoholu v krvi při řízení motorových vozidel opakovaně aproboval jako ústavně konformní i Ústavní soud (srov. např. usnesení sp. zn. III. ÚS 3431/11). Ostatně právě rozsudek NSS č. j. 10 As 173/2015-32, z jehož závěrů nyní soud především vycházel a neshledal přitom žádný důvod se od nich jakkoli odchýlit, byl napaden ústavní stížností. Tato ústavní stížnost byla Ústavním soudem pro zjevnou neopodstatněnost odmítnuta, neboť Ústavní soud neshledal na ustálených závěrech NSS nic nesprávného, resp. protiústavního (sp. zn. I. ÚS 2319/16). Lze přitom poukázat na to, že v případě posuzovaném NSS pod sp. zn. 10 As 173/2015 byla řidiči naměřena prokazatelná hodnota alkoholu v krvi pouze ve výši 0,01 g/kg.
54. S ohledem na výše uvedené je neopodstatněná námitka, že správní orgány nesprávně interpretovaly použitá ustanovení zákonů a že postupovaly formalisticky. Naopak, smyslem a účelem tzv. nulové tolerance k alkoholu u řidičů motorových vozidel je důsledné dodržování zákonodárcem stanovené správně trestní politiky a zákonného ustanovení, které prošlo i testem ústavnosti. Jak podrobně vyložil již městský úřad v rozhodnutí o přestupku, cílem této právní úpravy je zabránit ztrátám a škodám na životech, zdraví a majetku a výdajích jednotlivců, korporací i státu spojených s následky dopravních nehod způsobených řidiči pod vlivem alkoholu.
55. Nedůvodná je ze shora uvedených důvodů i námitka, že správní orgány měly s ohledem na marginální hranici alkoholu v dechu a v krvi žalobce řízení o přestupku zastavit. K tomu

neměly žádný zákonný důvod. Přestupek byl žalobci bez důvodných pochybností prokázán. Správní orgány jsou povinny podle § 2 odst. 4 správního řádu dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

56. Pokud žalobce v žalobě proti hodnotě 0,01 promile staví hodnotu jednoho celého promile, soud poukazuje na to, že tak vysoká hodnota se bezpochyby musí promítnout do uložené správní sankce. Rozpětí pokuty u popsáního přestupku stanoví § 125c odst. 5 písm. c) ZSP na 2 500 Kč až 5 000 Kč a rozpětí zákazu činnosti na jeden až dva roky, viz § 125c odst. 6 písm. b) ZSP. Městský úřad žalobci uložil pokutu 4 000 Kč a zákaz činnosti šest měsíců. Zákaz činnosti byl nejnižší možný. Pro úplnost je třeba dodat, že u naměřené hodnoty alkoholu v dechu nad jedno promile jde zpravidla v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu o trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Podle usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 874/2007, „jestliže je u řidiče motorového vozidla zjištěno, že v době jízdy měl nejméně jedno promile alkoholu v krvi, pak je v důsledku toho vždy vyloučena jeho způsobilost řídit motorové vozidlo.“ V odůvodnění k tomu soud připomněl, že „... podle poznatků lékařské vědy není žádný, tedy ani nadprůměrně disponovaný, řidič motorového vozidla schopen bezpečně řídit motorové vozidlo, dosáhne-li hladina alkoholu v jeho krvi nejméně 1,00 g/kg (1 promile).“
57. Dokazování ve správním řízení a v soudním řízení správním nevneslo do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
58. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud nevyhodnotil jako důvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly nepřesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhoval takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
59. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány prokázaly žalobci spáchání přestupku výtisky z analyzátoru alkoholu v dechu. Tento důkaz byl v souladu s ostatními podklady rozhodnutí. Nebyly zjištěny žádné okolnosti vylučující odpovědnost žalobce. Soud neshledal v postupech městského úřadu a žalovaného namítané vady a napadené rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
60. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému

v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 21. prosince 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně